

Sygn. XXV C 1126/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Adam Mitkiewicz
Protokolant:	Martyna Sajdak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2016 r. w Warszawie

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w W.

o ustalenie

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki W. S. na rzecz pozwanego (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w W. kwotę 3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu).

Sygn. akt **XXV C 1126/15**

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w W., powódka W. S. wniosła o ustalenie, iż przysługuje jej prawo do całego wkładu mieszkaniowego przynależnego do lokalu nr (...) przy ul. (...) w W.. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazywała, że jest jedynym spadkobiercą zmarłego męża P. S., który był członkiem pozwanej spółdzielni i uzyskał spółdzielcze (lokatorskie) prawo do lokalu mieszkalnego (pozew, k. 2-4).

W odpowiedzi na pozew (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Zdaniem pozwanej brak jest podstaw do przyjęcia, że cały wkład mieszkaniowy przynależny do przedmiotowego lokalu należał do zmarłego męża powódki, gdyż z dokumentacji Spółdzielni wynika, że P. S. uzyskał spółdzielcze lokatorskie prawo do przedmiotowego lokalu w dniu 2 marca 1973 r., tj. w czasie, gdy pozostawał w związku małżeńskim z drugą żoną Z. S. – z chwilą ustania tego małżeństwa, w skład majątków odrębnych małżonków weszła 1/2 części wkładu mieszkaniowego. Stąd, w ocenie pozwanej, powództwo W. S. powinno zostać oddalone (odpowiedź na pozew, k. 40-48).

W toku postępowania, jak również na ostatniej rozprawie strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie (protokół z rozprawy, k. 130).

Sąd ustalił następujący Stan faktyczny:

P. S. był trzykrotnie żonaty:

- w latach 1956-1971 z W. C. (k. 55),
- w okresie od 26 lutego 1972 r. do 12 maja 1980 r. z Z. Z. (1) (k. 66, 75),
- oraz od 7 listopada 2000 r. do 24 lipca 2010 r. z powódką W. K. (1) (k. 77, 84).

W dniu 2 lipca 1958 r. pierwsza żona P. S. - W. C. (przyjęła po mężu nazwisko S.) została członkiem (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (nr rej. (...) - k. 50), a z dniem 29 września 1959 r. zamieszkała na podstawie stosownego przydziału, jako tzw. główny lokator w mieszkaniu typu lokatorskiego nr (...) przy ul. (...) w W. wraz z mężem P. S. i córką E. S.. Wymagany wkład mieszkaniowy W. S. (C.) wniosła w kwocie 25.347,49 zł - z czego 18.975 zł stanowiła pożyczka z zakładu pracy (...), zaś pozostała kwota 6372,49 zł została zaksięgowana jako wpłata własna (potwierdzenie wpłaty - k. 54; k. inwentarz lokalu i wykaz lokatorów, k. 51-52).

Po rozwiązaniu małżeństwa w 1971 r. (wyrok Sądu Powiatowego dla m.st. Warszawy z dnia 29 marca 1971 r. sygn. (...) - k. 55-56) W. S. (C.) wystąpiła do Spółdzielni o tzw. rozkwaterowanie, polegające na tym, że miała pozostać w dotychczasowym mieszkaniu przy ul. (...) w W., natomiast P. S. złożył w dniu 10 sierpnia 1971 r. wniosek o przydział na jego rzecz innego, odrębnego mieszkania (typu M-1) z zasobów (...) (wniosek P. S. o przydział mieszkania, k. 57-60, pismo - k. 61). Warunkiem dokonania przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową przydziału lokalu typu M-1, było wniesienie przez wnioskodawcę P. S. wkładu mieszkaniowego w kwocie (...) zł (pismo - k. 61), którą to kwotę wpłaciła w dniu 10 sierpnia 1971 r. W. S. (C.) w ramach rozliczeń finansowych po rozwodzie na rachunek byłego małżonka (potwierdzenie wpłaty - k. 62).

W dniu 16 sierpnia 1971 r. P. S. został przyjęty w poczet członków (...)

w W. (nr rejestru (...) - k. 64), a następnie 15 grudnia 1971 r. zawarł ze Spółdzielnią porozumienie wstępne na przydział lokalu M-1 z przewidywanym terminem przydziału w roku 1974 (wstępne porozumienie nr (...) - k. 65).

W niedługim czasie od zawarcia powyższego porozumienia ze Spółdzielnią, P. S. zawarł w dniu 26 lutego 1972 r. kolejny związek małżeński z Z. Z. (1) (nazwisko S. przyjęła po mężu). Z uwagi na zmianę sytuacji rodzinnej wystąpił on do Spółdzielni z wnioskiem o zmianę wielkości mieszkania przewidzianego pierwotnie porozumieniem nr (...) z dnia 15 grudnia 1971 r. (k. 65) z lokalu typu M-1 na M-3 (wniosek - k. 67). Warunkiem dokonania powyższej zmiany, było posiadanie wkładu mieszkaniowego w wysokości 25.536 zł, wymaganego dla tej wielkości mieszkania (pismo Spółdzielni - k. 68). P. S. na ten moment dysponował wkładem jedynie w wysokości 12.600 zł (potwierdzenie wpłaty - k. 62). Brakującą kwotę 13.000 zł na poczet wkładu mieszkaniowego na lokal typu M-3 wpłacił (...), będący ówczesnym pracodawcą żony P. S. - Z. S. (Z.) - kwota ta została udzielona Z. S. jako długoterminowa pożyczka pracownicza (pismo Z. S. - k. 69; zeznania świadka E. R. (1), k. 128-129).

W międzyczasie byli małżonkowie P. S. i W. S. (C.) doszli do porozumienia na mocy którego, w drodze wzajemnych cesji dokonali zamiany przysługujących im uprawnień do lokali mieszkalnych w ten sposób, że złożyli zgodny wniosek o dokonanie przydziału dotychczasowego mieszkania nr (...) przy ul. (...) w W. na rzecz P. S., zaś przewidzianego dla niego we wstępnym porozumieniu nr (...) (k. 65) lokalu typu (...) - na rzecz W. S. (C.) (pisma, k. 70-71). (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa przystała na to rozwiązanie, przelewając wkłady mieszkaniowe przynależne do tych lokali (pismo - k. 72).

Tym samym w dniu 2 marca 1973 r. (...) W. dokonała przydziału lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) na rzecz P. S. z zaliczeniem wkładu na mieszkanie w wysokości 30.683,49 zł, tj. 25.347,49 zł wkładu wpłaconego oraz 5336 zł z tytułu waloryzacji tej kwoty (pismo - k. 73). Przydział lokalu na rzecz P. S. nastąpił w okresie, gdy pozostawał on już w związku małżeńskim z Z. S. (Z.) (poświadczony za zgodność z oryginałem odpis skrócony aktu małżeństwa - k. 66).

W dniu 12 maja 1980 r. małżeństwo P. S. z Z. S. (Z.) zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, sygn. akt (...) (poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia wyroku – k. 75).

W sierpniu 1983 r. Z. S. wyprowadziła się z lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. (zgodne twierdzenia stron). Małżonkowie nigdy nie dokonali podziału majątku dorobkowego.

W dniu 2 marca 2007 r. Z. S. zmarła (odpis skrócony aktu zgonu – k. 76). Spadek po niej nabyła w całości na podstawie ustawy córka E. R. (1) (Z.) (kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 21 sierpnia 2007 r., sygn.(...) – k. 127; zeznania świadka E. R. (1), k. 128-129).

Wcześniej, 7 listopada 2000 r. P. S. zawarł kolejny związek małżeński z powódką W. K. (1) (przyjęła nazwisko K.-S.), która zamieszkała z nim w lokalu nr (...) przy ul. (...) (poświadczony za zgodność z oryginałem odpis skrócony aktu małżeństwa, k. 77).

W dniu 24 lipca 2010 r. P. S. zmarł (poświadczony za zgodność z oryginałem odpis aktu zgonu – k. 84). Spadek po nim nabyła w całości na podstawie testamentu notarialnego powódka W. S. (poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. z dnia 11 lutego 2013 r., sygn. (...) – k. 87).

Na dzień zgonu P. S. zwaloryzowany wkład mieszkaniowy przynależny do lokalu nr (...) przy ul. (...) wynosił (...) zł (pismo – k. 88).

W dniu 21 czerwca 2011 r. powódka złożyła deklarację przystąpienia do pozwanej Spółdzielni wraz z wnioskiem o ustanowienie na jej rzecz spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. (deklaracja i wniosek, k. 89-90).

W dniu 3 lipca 2013 r. przyjęto powódkę w poczet członków (...) W. i wpisano ją do rejestru członków pod nr (...). Jednocześnie zobowiązano ją do udokumentowania posiadania całego wkładu mieszkaniowego związanego z prawem do powyższego lokalu oraz zawiadomiono, że dla uzyskania tytułu do przedmiotowego lokalu w postaci spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu – winna wnieść tytułem uzupełnienia wkładu mieszkaniowego kwotę 149.866,32 zł, tj. połowę aktualnie wymaganej wysokości wkładu mieszkaniowego wyliczonego zgodnie z art. 11 ust. 2⁽¹⁾ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (pisma - k. 93 i 96, 101-102).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, uprzednio powołanych dokumentów, odpisów dokumentów jak również niekwestionowanych co do zgodności z oryginałami kserokopii dokumentów. Za wiarygodne należało uznać także zeznania świadka E. R. (1) w zakresie dotyczącym wniesienia przez Z. S. (drugą żonę P. S.) części wkładu mieszkaniowego w wysokości 13.000 zł przynależnego do lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. – zeznanie w tym zakresie było zgodne z dokumentami przedłożonymi do akt niniejszego postępowania. Świadek wykazała również, że jest jedyną spadkobierczynią zmarłej Z. S..

Sąd nie dał wiary temu, że pomiędzy Z. S. a P. S. doszło do zawarcia umowy o podział majątku dorobkowego w szczególności w zakresie wkładu mieszkaniowego. Zeznania świadka W. K. (2) (k. 114) koncentrowały się wokół rozliczeń pomiędzy P. S., a jego byłą żoną Z. S. – w tym zakresie świadek zeznawał, że z rozmów, które odbył z P. S. miało rzekomo wynikać, że P. S. przekazał byłej żonie Z. S. kwotę 20.000 zł aby się rozstali w zgodzie, żeby się wyprowadziła. Wskazał, że nie wie dlaczego P. S. dał jej te pieniądze, chciał żeby się rozstali, żeby się wyprowadziła. Wobec braku innych dowodów potwierdzających tę okoliczność poza zeznaniami powódki zainteresowanej rozstrzygnięciem, samo zeznanie świadka na tę okoliczność nie mogło być uznane za wiarygodne, tym bardziej, że było ono sprzeczne z zeznaniem drugiego świadka E. R. (1) córki Z. S., która wskazywała, że żadnych

rozliczeń pomiędzy byłymi małżonkami nie było, wskazała, że miała z Z. S. bliski kontakt gdyby takie rozliczenie było matka powiedziała by jej o tym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą dochodzenia roszczeń przez W. S. w niniejszej sprawie był przepis art. 189 k.p.c., który stanowi, że powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. to obiektywna (czyli rzeczywiście istniejąca), a nie tylko hipotetyczna (czyli w subiektywnym odczuciu strony) potrzeba prawna uzyskania wyroku odpowiedniej treści występująca wówczas, gdy powstała sytuacja rzeczywistego naruszenia albo zagrożenia naruszenia określonej sfery prawnej. Interes prawny występuje zatem wtedy, gdy sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości, a jednocześnie interes ten nie podlega ochronie w drodze innego środka (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 lutego 2014 r., sygn. I ACa 408/13, LEX nr 1437870).

W niniejszej sprawie powódka wykazała istnienie po jej stronie interesu prawnego, o którym stanowi art. 189 k.p.c. Niniejszym powództwem próbowała bowiem wykazać, że cały wkład mieszkaniowy przynależny do lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. przypadł jej, jako spadkobierczyni zmarłego męża P. S.. Wyrok ustalający w tej sytuacji wpłynąłby bezpośrednio na sytuację prawnorzeczową powódki.

Bezspornym było, że P. S. był członkiem pozwanej Spółdzielni oraz, że przysługiwało mu spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W. z ustalonym zaliczkowym wkładem mieszkaniowym w wysokości 30.683,49 zł – wynika to wprost z dokumentu przydziału lokalu mieszkalnego (k. 73). W dacie przydziału wskazanego lokalu (2 marca 1973 r.) P. S. pozostawał w związku małżeńskim z Z. S., z którą – jak wynika z dokumentów - zawarł związek małżeński w dniu 26 lutego 1972 r. (odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 66).

Niewątpliwie spółdzielcze (lokatorskie) prawo do lokalu wchodziło w skład wspólności majątkowej małżeńskiej, zgodnie z obowiązującymi w dacie przydziału lokalu przepisami ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. z 1961 r. nr 12, poz. 61) oraz przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 1964 r. nr 9, poz. 59, dalej jako: k.r.o.).

Art. 138 ustawy o spółdzielniach i ich związkach stanowił, że „spółdzielcze prawo do lokalu może należeć tylko do jednej osoby, chyba że stanowi ono przedmiot wspólnego majątku małżonków (wspólność ustawowa)”.

W myśl art. 31 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w ówczesnym brzmieniu:

„z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa obejmująca ich dorobek (wspólność ustawowa). Przedmioty majątkowe nie objęte wspólnością stanowią majątek odrębny każdego z małżonków”.

Co tworzyło dorobek małżonków określał art. 32 § 1 ówczesnego k.r.o.: „dorobkiem małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich”.

W szczególności stanowiły dorobek małżonków:

1) „pobrane wynagrodzenie za pracę oraz za inne usługi świadczone osobiście przez któregokolwiek z małżonków;

2) dochody z majątku wspólnego, jak również z odrębnego majątku każdego z małżonków” (art. 32 § 2 k.r.o.).

Natomiast przedmioty należące do majątku odrębnego zostały wyliczone w art. 33 k.r.o. w sposób następujący:
„Odrębny majątek każdego z małżonków stanowią:

- 1) przedmioty majątkowe nabyte przed powstaniem wspólności ustawowej;
- 2) przedmioty majątkowe nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił;
- 3) przedmioty majątkowe nabyte ze środków uzyskanych w zamian za przedmioty wymienione w dwóch punktach poprzedzających;
- 4) przedmioty majątkowe służące wyłącznie do zaspokajania osobistych potrzeb jednego z małżonków;
- 5) przedmioty majątkowe służące do wykonywania zawodu, jeżeli zostały nabyte ze środków należących do odrębnego majątku małżonka wykonywającego ten zawód; nie dotyczy to jednak przedmiotów służących do prowadzenia gospodarstwa rolnego lub przedsiębiorstwa;
- 6) prawa niezbywalne;
- 7) przedmioty uzyskane z tytułu odszkodowania za uszkodzenie ciała lub wywołanie rozstroju zdrowia albo z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; nie dotyczy to jednak renty należnej poszkodowanemu małżonkowi z powodu całkowitej lub częściowej utraty zdolności do pracy zarobkowej albo z powodu zwiększenia się jego potrzeb lub zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość;
- 8) wierzytelności o wynagrodzenie za pracę lub za inne usługi świadczone osobiście przez jednego z małżonków;
- 9) przedmioty majątkowe uzyskane z tytułu nagrody za osobiste osiągnięcia jednego z małżonków;
- 10) prawa autorskie twórcy, prawa twórcy wynalazku, wzoru lub projektu racjonalizatorskiego”.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy zważyć, że spółdzielcze (lokatorskie) prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W. wraz z wkładem wchodziło w skład majątku wspólnego małżonków P. S. i Z. S..

Słuszność tego stanowiska potwierdza orzecznictwo, w szczególności uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1974 r., sygn. akt III CZP 1/74, zawierająca wytyczne wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w zakresie stosowania przepisów o podziale majątku wspólnego małżonków w wypadku, gdy w skład tego majątku wchodzi spółdzielcze prawo do lokalu. Sąd Najwyższy wskazał, że o przynależności do majątku wspólnego małżonków spółdzielczego prawa do lokalu - zarówno takiego jak w spółdzielni mieszkaniowej, jak i takiego jak w spółdzielni budowlano-mieszkaniowej - nabytego

w drodze przydziału wydanego przez spółdzielnię decyduje porównanie daty przydziału z datą powstania wspólności majątkowej między małżonkami (wspólność majątkowa). Mianowicie spółdzielcze prawo do lokalu, przyznane w drodze przydziału jednemu

z małżonków w czasie trwania wspólności majątkowej, stanowi przedmiot majątku wspólnego małżonków, chociażby wkład mieszkaniowy lub budowlany pochodził - w całości lub w części - z majątku odrębnego jednego lub obojga małżonków i został wpłacony przed powstaniem wspólności majątkowej. Wpłata ta stanowi nakład z majątku odrębnego jednego lub obojga małżonków na majątek wspólny. Zasada powyższa nie dotyczy wypadku, gdy przydział mieszkania spółdzielczego został dokonany w następstwie wpłaty w wysokości odpowiadającej rynkowej wartości spółdzielczego prawa do lokalu. W takim wypadku spółdzielcze prawo do lokalu wchodzi do majątku odrębnego

tego małżonka, który dokonał wpłaty. Jeżeli jednak taka wpłata pochodzi z majątków odrębnych obojga małżonków, spółdzielcze prawo do lokalu staje się przedmiotem ich majątku wspólnego.

Z chwilą ustania małżeństwa P. S. i Z. S. w skład ich majątków odrębnych weszła (...) części wkładu mieszkaniowego (co do zasady bowiem udziały małżonków w majątku wspólnym są równe, tym samym po rozwodzie małżonkowie powinni podzielić się tym majątkiem po połowie). Jak wynika z akt niniejszego postępowania, pomimo rozwodu w maju 1980 r. małżonkowie P. S.

i Z. S. nigdy nie dokonali podziału majątku wspólnego. Wynika to pośrednio z akt niniejszego postępowania, których treść wskazuje (pismo – k. 78 w zw. z k. 82), że P. S. dwukrotnie (w 1992 i 2007 r.) podjął inicjatywę przekształcenia przysługującego mu prawa lokatorskiego do przedmiotowego lokalu w prawo odrębnej własności i poszukiwał w tym celu adresu byłej żony Z. S., a w marcu 2009 r. złożył do Spółdzielni wniosek „o wyliczenie połowy wkładów i wyznaczenie terminu do wpłacenia” - świadczy to o tym, że uznawał on, iż wkład przynależny do przedmiotowego lokalu jedynie w połowie należy do niego.

Obecnie zarówno Z. S., jak i P. S. nie żyją (odpisy skrócone aktów zgonu, k. 76 i 84). Powódka W. S. domaga się ustalenia, że cały wkład mieszkaniowy przynależny do lokalu nr (...) przy ul. (...) należy do niej, jako jedynej spadkobierczyni P. S..

W dacie śmierci P. S. obowiązywała ustawa z 15 grudnia 2000 r.

o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. nr 119, poz. 1116, dalej jako: u.s.m.), która w art. 14 ust. 1 stanowiła, że z chwilą śmierci jednego z małżonków spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego, które przysługiwało obojgu małżonkom, przypada drugiemu małżonkowi. Małżonek ten, jeżeli nie jest członkiem spółdzielni, powinien w terminie jednego roku od dnia śmierci współmałżonka złożyć deklarację członkowską. Małżonkowi zmarłego członka spółdzielni przysługuje roszczenie o przyjęcie w poczet członków spółdzielni. Przepis art. 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Nie ulega wątpliwości, że powódka nie jest małżonkiem, o którym stanowi przepis

art. 14 ust. 1 u.s.m., a własne roszczenia wywodzić może z treści art. 15 ust. 2 u.s.m., bowiem wobec śmierci męża - członka Spółdzielni, spółdzielcze lokatorskie prawo do tego lokalu wygasło (art. 11 ust. 1 u.s.m.), a zatem roszczenie o przyjęcie do spółdzielni i o zawarcie umowy o ustanowieniu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego przysługuje małżonkowi, dzieciom i innym osobom bliskim.

Powyższe pozostawało w zasadzie poza sporem, bowiem także pozwana nie negowała faktu, że powódka takowe uprawnienie posiada – w dniu 3 lipca 2013 r. przyjęto przeciw powódkę w poczet członków pozwanej Spółdzielni oraz poinformowano, jakie warunki musi spełnić celem zawarcia umowy o ustanowienie na jej rzecz spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu nr (...) przy ul. (...) w W.. Wskazano przy tym jednak, że jednym z warunków jest udokumentowanie posiadania całego wkładu mieszkaniowego związanego z prawem do powyższego lokalu.

Skupić należy się na istocie sporu wywołanego wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie, który jak wynika z żądania pozwu dotyczył rozstrzygnięcia, czy powódka jest uprawniona do całego wkładu mieszkaniowego przynależnego do lokalu nr (...) przy ul. (...) w W..

Niewątpliwie powódka, jako jedyny spadkobierca (testamentowy) nabyła wkład mieszkaniowy po zmarłym mężu P. S. (członku spółdzielni) w zakresie w jakim należał do niego. Nie można jednak zapominać, że udział we wkładzie mieszkaniowym przynależnym do lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. miała także być żona P. S. – Z. S. (z którą był związany w okresie przydziału mieszkania), powódka zaś nie jest jej następcą prawnym, nie był nim również P. S.. Ponieważ Z. S. zmarła w dniu 2 marca 2007 r. udział we wkładzie mieszkaniowym będą mieli jej spadkobiercy (zgodnie z art. 14 ust. 2 u.s.m.) – w tym wypadku córka E. R. (1), która w całości nabyła spadek po zmarłej matce.

Wkład na lokal nr (...) przy ul. (...) w W. – co zostało wykazane omówione wyżej - stanowił bowiem przedmiot wspólności ustawowej małżeńskiej małżonków P. S. i Z. S., którzy 2 marca 1973 r. wspólnie ten lokal spółdzielczy otrzymali i zasiedlili, następnie rozwiedli się 12 maja 1980 r. i nie przeprowadzili skutecznie postępowania o podział

majątku wspólnego oraz nie zawiadomili Spółdzielni komu z nich prawo do lokalu przypadło (art. 13 u.s.m.). Skoro prawo do wkładu mieszkaniowego przysługuje jeszcze innej osobie to nie może w całości przysługiwać powódce. Jednocześnie zdaniem Sądu nie doszło do podziału majątku dorobkowego Z. S. i P. S.. Nie wynika to z niczego poza twierdzeniami powódki, nie potwierdzają tego zeznania świadków w tym W. K. (2) który zeznał, że nie wie dlaczego P. S. dał Z. S. 20000 złotych, że P. S. dał jej te pieniądze, chciał żeby się rozstali, żeby się wyprowadziła. Nawet gdyby przyjąć zeznania P. K. co do tego za prawdziwe nie wynika z nich aby doszło do podziału majątku dorobkowego w szczególności w zakresie wkładu mieszkaniowego.

Jak wykazano wyżej powódka, jako spadkobierca testamentowy swojego męża P. S. nabyła jedynie wkład mieszkaniowy należący do niego, natomiast pozostały udział w tym wkładzie miała być żona P. S. – Z. S., a wskutek jej śmierci udział we wkładzie mieszkaniowym będą mieli jej spadkobiercy (zgodnie z art. 14 ust. 2 u.s.m.) – w tym wypadku córka E. R. (1), która w całości nabyła spadek po zmarłej matce.

W tych okolicznościach Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania pozwu. Tym samym żądanie sformułowane w pozwie, jako oczywiście bezzasadne podlegało na mocy art. 189 k.p.c. oddaleniu.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając na względzie wynik niniejszego procesu Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 3617 zł na którą składają się koszty zastępstwa procesowego za postępowanie przed sądem I instancji i poniesiona opłata skarbowa od udzielonego pełnomocnictwa.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.

(...)